

trestnej veci, hoci táto má svoj základ v predošlom trestnom pokračovaní a spojitosť s ním, lebo v obidvoch veciach ide o zistenie, či je objektívne pravdivé, že sa P. Z. zúčastnil pobitia Š. C., mal vrchný súd samostatný obor pôsobnosti pre posudzovanie výsledkov dokazovania, ktorý neprekročil ani tým, keď samostatným hodnotením výsledkov dokazovania došiel o uvedenej okolnosti k záveru odchylnému od dotyčného zistenia súdu v prvom spore. Trestný poriadok nemá v tom smere zakazujúceho ustanovenia. Táto časť zmätočnej sťažnosti bola preto zamietnutá podľa § 36, odst. 1. nov. k tr. por. ako bezdôvodná.

Čís. 5470.

Kladie-li se niekomu za vinu trestný čin proti cti, nie je na prekážku delegovaniu určitého súdu k prevedeniu trestného pokračovania pre onen čin, že stopovaním nebolo ešte zistené, či tu je dôvod vylučujúci trestnosť obvineného.

Nie sú-li dané žiadne iné okolnosti, ktoré by mali vliv na delegovanie toho alebo onoho súdu, treba dať pri delegovaní prednosť súdu bližšiemu pred vzdialenejším.

(Rozh. zo dňa 20. decembra 1935, Nd III 34/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. H. pre prestupok pomlavy, zahájenej pred okresným súdom v Trstenej, preskúmal následkom sťažnosti obžalovanej usnesenie vrchného súdu v Bratislave vynesené dňa 8. augusta 1935 a takto sa usniesol: Sťažnosti obvinenej J. H. sa čiastočne vyhovuje a napadnuté usnesenie sa zmeňuje potiaľ, že na miesto okresného súdu v Dolnom Kubíne prikazuje sa táto trestná vec okresnému súdu v Námestove.

D ô v o d y :

Na usnesenie vrchného súdu v Bratislave zo dňa 8. augusta 1935, ktorým bola trestná vec proti J. H. pre prestupok pomlavy podľa § 29 tr. por. odňatá miestne príslušnému okresnému súdu v Trstenej a prikázaná k vybaveniu okresnému súdu v Dolnom Kubíne, podala obvinená včas sťažnosť, v ktorej uplatňuje jednak predčasnosť tohoto rozhodnutia, jednak nevýhodnosť delegovaného súdu.

Namietku predčasnosti odôvodňuje obvinená tým, že pred zavedením trestného pokračovania proti nej pre prestupok pomlavy malo byť štátnym zastupiteľstvom podľa § 83 tr. por. vyšetrené, či ide o pomluvu alebo či obsah jej udania odpovedá pravde, lebo jej stíhanie pre pomluvu je prípustné len vtedy, keď nedokáže pravdivosť svojho tvrdenia.

Namietka táto je bezzákladná. Podanie obvinenej, ktorým spáchala trestný čin za vinu jej kladený, neľze považovať za trestné oznámenie v smysle § 89 tr. por., na základe ktorého by bolo treba nariadiť stopovanie; podanie to bolo žiadosťou o delegovanie iného súdu v trestnej veci zavedenej u okresného súdu v Trstenej; nebolo tedy účelom tohoto podania zavedenie trestného pokračovania proti okresnému sudcovi Dr.

F. K. Boly-li v takom podaní o niekom uvádzané skutočnosti, ktoré by ho mohli vydať v opovrzenie alebo snížiť v obecnom mienení, bol tým spáchaný prestupok pomluvy podľa § 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. (prípadne prestupok utrhanie na cti podľa § 3, odst. 1 cit. zák., vedel-li pachateľ, že skutočnosť, ktorú uviedol, je nepravdivá) a už tým je daný dôvod k zavedeniu trestného pokračovania proti pisateľovi pre uvedený trestný čin. Či uvedená skutočnosť je pravdivá a či je tedy daný dôvod vylučujúci trestnosť pachateľa, je možné dokazovať až po zavedení tohto trestného pokračovania, to však len na návrh obvineného (§ 6, odst. 2. a § 7, odst. 1. zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.). Nebolo tedy zavedenie trestného pokračovania proti obvinenej pre prestupok pomluvy predčasné.

Naproti tomu nelze odopreť oprávnenie druhej námietke obvinenej. Obvinená býva v Ú., ktoré je podľa tvrdenia obvinenej, overeného aj sdelením okresného súdu v Trstenej zo dňa 9. novembra 1935, bližšie okresnému súdu v Námestove (9 km) ako okresnému súdu v Dolnom Kubíne (40 km). Keďže nie sú dané žiadne iné okolnosti, ktoré by mali vliv na delegovanie toho alebo onoho súdu, treba pri delegovaní dať prednosť súdu bližšiemu pred súdom vzdialenejším. Bolo preto vyhovené sťažnosti obvinenej potiaľ, že na miesto okresného súdu v Dolnom Kubíne bola táto trestná vec prikázaná k prejednaniu a rozhodnutiu okresnému súdu v Námestove.

Čís. 5471.

Při stanovení hodnoty cukru ukradeného z volného skladiště (cukru, který nebyl určen individuálně k vývozu), je vzítí za základ cenu cukru pro spotřebu tuzemskou (prodejní cenu ve velkém ze skladiště).

Pro otázku, zda lze do ceny takto odcizeného cukru započítati také spotřební daň, je rozhodné, jaké faktické stanovisko zaujme v konkrétním případě finanční úřad k povinnosti podnikatele, jenž podle zákona ručí za tuto daň.

(Rozh. ze dne 30. prosince 1935, Zm II 153/35.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku krajského soudu ve Znojmě ze dne 26. října 1934, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem krádeže podle §§ 171, 174 II a), c), 176 II a) tr. z., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a vrátil věc témuž soudu nalézacímu, aby o ní znovu jednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Napadeným rozsudkem byli obžalovaní uznáni vinnými zločinem krádeže podle §§ 171, 174 II a), c), 176 II a) tr. z. spáchaným tím, že, byvše pro krádež dvakrát trestáni, odcizili z uzamčeného skladiště cukrovaru v H. pytel krystalového cukru ve váze 100 kg a v ceně 555 Kč. Dlužno podotknouti, že rozsudek vzal za základ zjištění škody prodejní cenu cukru, zvětšenou o cukerní daň v částce 199 Kč, a že rozsudek